

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kéri Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 7., Hiv. sz.: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi május hó 13. napján kelt 23.K.31.582/2010/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2011. évi október hó 19. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - fizessen meg az államnak 20.000 (azaz húszezer) forint kereseti és 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ... alperes 2010. január 25. napján kelt ... számú határozatával jóváhagyott Üzemi és Kereskedelmi Szabályzatának (a továbbiakban: ÜKSZ) 8.5.3.1. fejezet g) alpontja szerint az egy évnél hosszabb távú kapacitás igényeket a beérkezés sorrendjében bírálja el. Amennyiben a szabad kapacitás rendelkezésre áll és nyilvántartásba kerül az igény, az elbírálást követően a hosszútávú kapacitásra vonatkozó szerződést a földgázszállító megkötí.

Az ... írásban bejelentette az alperesnek, hogy az ún. ... (a továbbiakban: ...) négy hosszútávú, egy gázévnél hosszabb időre szóló kapacitás-lekötési igény érkezett, amelyek jelentősen meghaladják a 2010. július 1-je után rendelkezésre álló szabad kapacitást. Erre és a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből fakadó anomáliákra figyelemmel kérte az alperes állásfoglalását. A bejelentés alapján az alperes hivatalból indított hatósági eljárást, amelynek során megállapította, hogy a ... vezetékre beérkezett hosszútávú kapacitás-lekötési igények mintegy két és

félszeresét teszik ki a rendelkezésre álló szabad kapacitásnak. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114.§-ának (1) bekezdése alapján ... napján hozott ... számú határozatának I. pontjában kötelezte az FGSZ-t, hogy a 2010/11. gázév hosszútávú kapacitás-lekötései során a ... vezeték szabad kapacitásra vonatkozó igények kielégítésénél a következők szerint járjon el.

1. Az egy évnél hosszabb időszakra szóló igények 2010/11-es gázévre eső részének lekötését tegye lehetővé a vezeték szabad kapacitásának 80%-áig az ÜKSZ 8.5.3.1. fejezet g) pontja szerint eljárva, azaz az igények beérkezésének sorrendje szerint.
2. A vezeték szabad kapacitásának a maradék 20%-át köteles fenntartani a 2010/11. gázévi éves lekötések folyamatához.

A határozat II. pontjában az alperes visszavonta a ... számú határozattal jóváhagyott ÜKSZ 8.5.3.1. fejezet g) pontjának jóváhagyását és előírta, hogy a hosszútávú kapacitás allokációra, valamint a tényleges lekötésekre a 2011/12. gázévvál kezdődő időszakokra a III. pont szerint átdolgozott feltételek szerint kerüljön sor. A határozat III. pontjában az alperes arra kötelezte az ...-t, hogy az ÜKSZ-nek a hosszútávú kapacitás-lekötésekről szóló 8.5.3.1. fejezetét a földgázkereskedők bevonásával dolgozza át és 90 napon belül nyújtsa be jóváhagyásra. A határozat indokolása szerint a kapacitás-lekötési igények és a rendelkezésre álló szabad kapacitások aránya által jelzett hálózati torlódás a többi kereskedő felhasználói vonatkozásában kétségesse teszi az ellátásbiztonság fenntarthatóságát. Ezért a szabad kapacitásnak csak 80%-át tartja leköthetőnek az alperes, míg 20%-át fent kívánja tartani a többi kereskedő éves lekötései érdekében azért, hogy több piaci szereplő biztosíthassa felhasználói ellátását, amely követelmény a földgázpiaci versenyt erősíti. A jelentős túligényléssel előállt helyzet ráirányította a figyelmet arra, hogy a hatályos ÜKSZ-nek az egy évnél hosszabb időtartamú kapacitás-lekötést szabályozó eljárása, azaz a torlódás kezelési eljárás sérti a piaci verseny fejlődését és az új piaci belépők piacra lépésének elősegítésére vonatkozó törvényi követelményeket, ezért azt hivatalból vissza kellett vonni.

A felperes keresetében elsődlegesen a ... számú határozat I. pontjának a következők szerinti megváltoztatását kérte: „a 2010/2011. gázév vonatkozásában a hosszútávú kapacitásigények lekötésére vonatkozóan a Hivatal visszavonja a ... számú határozattal jóváhagyott ÜKSZ 8.5.3.1. fejezet g) alpontjának jóváhagyását, és kötelezi az engedélyest, hogy a 2010/2011-es gázév vonatkozásában a ... vezeték teljes leköthető, nem megszakítható szabad kapacitásának túljegyzése esetén aukciós eljárást folytasson le, amelynek során a legmagasabb beadott ajánlati ár elsőbbségét kell érvényre juttatni”. Másodlagosan a határozat I. pontjának hatályon kívül helyezését és e körben az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A keresetindítási jogát a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 327.§-ának (1) bekezdés a) pontjára alapította; földgáz-kereskedelmi és egyetemes szolgáltatói engedélyesként joga, illetve jogos érdeke,

hogy a jogszabályi előírások szerint lekötött kapacitás kielégítési eljárásrend betartásával hozzájusson azon kapacitásokhoz, amelyek a felhasználói kereskedelmi, illetve egyetemes szolgáltatói szerződésből fakadó gázigényének kielégítéséhez szükségesek, és amelyeket már lekötött, azaz ne lehetetlenüljön el az általa megkötött kereskedelmi és egyetemes szolgáltatói szerződések teljesítése. Közvetlen érdekeltiségét alátámasztja a határozat III. pontja, de a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) 110.§-ának (4) bekezdése is, miszerint az ÜKSZ módosítása során az ... vele is köteles egyeztetni. Azzal, hogy az alperes nem egy általános érvényű szabályzatot hagyott jóvá, hanem a lekötött kapacitás tekintetében egy meghatározott kielégítési eljárási rendet és mértéket állapított meg, közvetlen rendelkezést tartalmaz valamennyi kapacitás-lekötésre jogosult, illetve kötelezett szervezetre. Hangsúlyozta, hogy nemcsak gazdasági érdeke mutatható ki, hanem ellátási kötelezettség is terheli az ügyfelei vonatkozásában, amelynek megsértése esetén őt szankció is érheti. A Get. 75.§-a, 76.§-ának (6) bekezdése és 79.§-a, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 31.§-ának (2) és 90.§-ának (1) bekezdése alapján állította, hogy - figyelemmel az ÜKSZ 8.5.3. pontjában foglaltakra is - az alperes előírása nem felel meg a földgázpiaci kapacitás lekötésekre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek. Az elsőbbségi elv érvényesítése a Get. 110.§-ának (2) bekezdésébe és 76.§-ának (2) bekezdésébe ütközik, emellett sérti a hatásos verseny kialakulását, a legkisebb költség elvét és ez esetben nem biztosítható az előírt minőségi követelmény sem. Emellett az alperes megsértette a Ket. 50.§-ának (1) bekezdését is, mert csak a rendszerirányító engedéllyessel egyeztetett szóban, a kereskedelmi és egyetemes szolgáltatói engedélyesekkel nem. Kifogásolta, hogy az alperes a kapacitások 80%-20%-os arányának indokát sem közölte a határozatában.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen a felperes kereshetőségi jogának hiánya, másodlagosan a keresetének megalapozatlansága miatt. Eseti döntésekre hivatkozással állította, hogy a felperes igényérvényesítési lehetőségét csak közvetlen jogi érdekeltisége alapozhatja meg. A határozat I. pontja azonban a felperesre semmilyen jogot vagy kötelezettséget nem állapított meg. A per tárgya és a felperes között csak közvetett, mégpedig kizárólag gazdasági érdekeltségű kapcsolat áll fenn. Hangsúlyozta, hogy döntésével a piaci verseny fokozása érdekében éppen azt biztosította, hogy azon gázipari szereplők is tudjanak éves kapacitás-lekötési szerződéseket kötni, akik nem nyújtottak be egy évet meghaladó igényt a ... vezetékre. A ... számú határozat alapján az ÜKSZ 8.5.3.1. g) pontja szerinti rendelkezés jogerős és végrehajtható, hiszen azt jogorvoslati határidőben nem támadták. Ez az egy évnél hosszabb távú lekötésekre vonatkozó speciális szabály felülírja az általános aukciós szabályt. Hangsúlyozta, hogy a jogszabályi előírások nem azt garantálják, hogy az egyetemes szolgáltatók azon az import ponton kapjanak kapacitást, ahol ők azt megrendelik, hanem a nyilvántartásba vett igényeket védik, nem betáplálási pontonként. A felperesnek nincs elsőbbsége a kapacitás-lekötések során, ugyanúgy versenyeznie kell a kapacitásokért, mint a földgázkereskedőknek. A fogyasztóknak bizonyos szolgáltatásokat kell nyújtania,

erre pedig megfelelő módon fel kell készülnie. Emellett a felperes által hivatkozott elveket is figyelembe vette.

Az ... az elsőfokú bíróság tájékoztatása ellenére a perbe nem avatkozott be.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát részben, a rendelkező rész I. pontja tekintetében hatályon kívül helyezte és e körben az alperest új eljárásra kötelezte. A Pp. 327.§-ának (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján kiemelte, hogy az előzményi hatósági eljárásban részt nem vevő személy akkor rendelkezik keresetőségi joggal, ha a közigazgatási határozat közvetlenül olyan jogát vagy jogos érdekét sérti, amely a közigazgatási perben orvoslást nyerhet függetlenül attól, hogy a hatósági eljárásban ügyfélként részt vett-e vagy sem. Megítélése szerint a felperes érdeksérelme, így a felhasználókkal megkötött földgáz kereskedelmi és egyetemes szolgáltatási szerződések, valamint a források biztosítására megkötött megállapodások teljesíthetősége, közvetlenül visszavezethető a határozat kifogásolt rendelkezésére, azzal közvetlen okozati összefüggésben áll. A Get. 110.§-ának (3) bekezdésére utalással megállapította azt is, hogy a jóváhagyott ÜKSZ előírásait az engedélyesek, a földgáztermelők, a rendszerhasználók és a felhasználók kötelesek betartani, amiből eredően az érintettek keresetőségi joga fennáll az ÜKSZ tekintetében. Az ügy érdemét illetően megállapította, hogy az alperes csak a rendszerirányítóval egyeztetett, ami által sérült a Ket. 50.§-ának (1) bekezdése, így a kifogásolt rendelkezés a Get. 114.§-ának (4) bekezdésébe ütközik. Rámutatott még arra, hogy az alperes nem egy általános érvényű szabályzatot hagyott jóvá, hanem egy meghatározott kielégítési eljárásrendezés mértéket állapított meg, amely valamennyi érintett kapacitás-lekötésre jogosult és kötelezett szervezetre közvetlen rendelkezést tartalmaz. Az alperes akkor járt volna el helyesen, ha felhívja a rendszerirányító engedélyest arra, hogy az érintettek bevonásával dolgozza át az ÜKSZ vonatkozó fejezeteit. Az egyeztetés elmaradásával az alperes a tényállást hiányosan állapította meg, amely olyan súlyos eljárási hiba, ami a perben sem volt orvosolható. Az új eljárásra nézve előírta, hogy az alperes a Get. 110.§-ának (4) bekezdése, illetve az ítélet indokolása szerint köteles eljárni a szabályzat módosítása körében.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását kérte. A korábbiak fenntartása mellett állította, hogy a felperesnek a határozat támadott rendelkezése vonatkozásában nincs keresetőségi joga. A felperesre közvetlen jogot vagy kötelezettséget nem írt elő, a határozat kötelezettje az ... mint földgázszállítói engedélyes volt. A vitatott rendelkezéssel nem veszélyeztette a felperes jogos érdekét, hanem közvetett módon éppen az ő és más kereskedelmi engedélyes érdekét vette figyelembe, hiszen ennek hiányában a felperes egyáltalán nem köthetett volna le kapacitást a ..., mert az elsőbbségi szabály szerint a többi engedélyes köti le a kapacitásokat. A felperesnek lehetősége lett volna hosszútávra kapacitás-lekötési szerződést kötni a ..., ha érdeke és szükséglete ezt diktálta. Saját felróható magatartása miatt azonban kiszorult a kapacitásokért folyó versenyből. Ha a kiosztási szabály nem felelt meg neki, akkor a Szabályzati Bizottságon keresztül kellett volna más szakmai javaslatot tennie. Megjegyezte, hogy a Vhr. 2010. április 16-ától hatályos 156.§-a felülírta a ...

határozatot, és elrendelte az elsőbbségi elv alkalmazását a 2009/2010-es gázévben. A felperes ezért nem tudott kapacitást lekötni annak ellenére, hogy a határozat az aukciót lehetővé tette. Mindezek mellett a felperes mégis el tudta látni a felhasználóit, de teljesítette az egyetemes szolgáltatási és kereskedelmi szerződéseit is. E szerződések teljesíthetősége tehát nem függött attól, hogy tudott-e a felperes itt kapacitást lekötni. A felperesnek az olcsó földgázforrások behozatala volt az egyedüli érdeke, ez a gazdasági érdek azonban nem alapozza meg a keresetőségi jogát. Álláspontja szerint csak esetenként vizsgálható az, hogy az ÜKSZ-szel kapcsolatos jog vagy kötelezettség hogyan származik az engedélyesekre, felhasználókra, rendszerhasználókra, földgáztermelőkre, attól még nem lesz valakinek keresetőségi joga, hogy egyébként be kellett tartania az ÜKSZ szabályait. Hangsúlyozta, hogy - észelve azt, hogy az ÜKSZ jogszabálysértő rendelkezését jóváhagyó határozat jogszabálysértő - a Ket. 114.§-ában foglaltakat alkalmazva járt el, az elsőfokú bíróság azonban nem tért ki arra, hogy ez miért volt jogsértő. Az adott helyzetben a Get. 110.§-ának (3) bekezdésében foglalt szabályozás szerinti eljárás - a Szabályzati Bizottságban vélhetően fellépő érdekellentétek miatt is - indokolatlanul elhúzódott volna és az ipar érdekeivel is ellentétben állt volna. Állította még, hogy eljárása során szakmai szabályt nem sértett, a 80%-20%-os mérték elrendelése a Get. 127.§-ának b) pontja szerinti jóváhagyás feltételeként értelmezendő.

A fellebbezéssel szembeni ellenkérelmében a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Előadta, hogy az alperesi kötelezés - kifejezett nevesítés hiányában is - egyértelműen érinti a kapacitás- használati, kapacitás-lekötési jogát, hiszen a határozat vitatott rendelkezése éppen arra vonatkozik, hogy az ... milyen módon elégítheti ki a benyújtott kapacitás igényeket. A határozat tehát rá is, mint a ... kapacitás-lekötési igényt bejelentett rendszerhasználóra is állapít meg jogot, illetve kötelezettséget. Az alperesi kötelezés közvetlenül eredményezi azt, hogy akár részben is hozzájut-e vagy nem az igényelt határkeresztező kapacitásokhoz. Ennél fogva már nincs jelentősége annak, hogy az ÜKSZ alanyi hatálya alá eső rendszerhasználók jogosultak-e az azt jóváhagyó határozat bírósági felülvizsgálatát kérni. Ezen kívül előadta, hogy a Get. 110.§-a egyértelmű garanciális szabály, amely azt szolgálja, hogy maguk a piaci szereplők, akik egyben az ÜKSZ kötelezettjei is, állapíthassák meg működésük és együttműködésük szakmai szabályait, ezért az alperesnek nem a szabályok konkrét tartalmának megállapítása, hanem a jogszabályoknak való mindenkorai megfelelés, valamint a törvényben nevesített egyéb szempontok figyelembevételének és érvényesülésének biztosítása a feladata. A Get. 110.§-ában foglaltakat a Ket. 114.§-ának alkalmazása esetén sem lehet félretenni. Az alperes az ágazati jogszabályban meghatározott minimális bizonyítási eszközöket sem vette igénybe, az egyeztetést nem folytatta le, ezzel megszegte a Ket. 50.§-a szerinti kötelezettségét. Az alperes az időtényezőre figyelemmel sem térhet el a törvényi előírásoktól. Megjegyezte még, hogy bár a per eldöntése szempontjából lényegtelen, a vitatott rendelkezés sem nyelvtanilag vagy logikailag, sem pedig tartalmilag nem minősül a Get. 125.§-ának g) pontjában megfogalmazott feltételnek.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a jogvita eldöntéséhez szükséges releváns tényállást, ám téves jogi következtetésre jutott a felperes keresetindítási joga tekintetében, ezért szükségtelenül foglalt állást érdemben a felülvizsgálni kért határozat jogszerűségéről.

A közigazgatási perben a bíróságnak minden esetben hivatalból kell vizsgálnia, hogy a felperes rendelkezik-e perindítási jogosultsággal, továbbá azt, hogy a keresetben megjelölt jogszabálysértés vonatkozásában van-e keresetőségi joga. Ez ugyanis - a polgári perekétől eltérően - a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben nem mindig egyezik meg. A keresetőségi jog hiánya a közigazgatási perben akkor is kizárja a kereset érdemi elbírálásának a lehetőségét, ha a fél egyébként jogosult a perindításra.

A perindítási jogosultság a közigazgatási perben azt jelenti, hogy a fél közigazgatási pert kezdeményezhet, azaz kérheti meghatározott közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálatát. A felperes a perindítási jogát a Pp. 327.§-ának (1) bekezdés a) pontjára alapította, amely rendelkezés szerint az ügyfél jogosult közigazgatási per indítására. Jelen esetben a felperes által támadott határozat meghozatalával záruló közigazgatási hatósági eljárásban a felperes nem vett részt, ám ez önmagában még nem zárja ki azt, hogy ő a Ket. 15.§-ának (1) bekezdése szerinti ügyfél-fogalomnak megfeleljen. Amennyiben a felperes ügyfélnek minősül, akkor rendelkezik perindítási jogosultsággal, ez azonban nem jelent keresetőségi jogot is egyben.

A Pp. 324.§-ának (1) bekezdése szerint a Pp. I-XIV. fejezetek rendelkezéseit - a XX. fejezetben foglalt eltérésekkel - a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben is alkalmazni kell. A Pp. 3.§-ának (1) bekezdése alapján a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. Ez a jogvitában való érdekelttség alapozza meg a perindításra jogosult fél keresetőségi jogát. A Ket. 109.§-ának (1) bekezdése értelmében a határozat bírósági felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. Ezért a közigazgatási perben a keresetőségi jog azt jelenti, hogy a fél a keresetében megjelölt jogszabálysértés vonatkozásában jogosult a határozatot támadni. Igényérvényesítési lehetősége tehát akkor van, ha a határozat támadott rendelkezésével, illetve a megjelölt jogszabálysértéssel összefüggésben van jogi érintettsége. Amint arra a Legfelsőbb Bíróság már több határozatában is rámutatott, a felperes keresetőségi joga csak akkor áll fenn, ha kétség kívül megállapítható közvetlen és nyilvánvaló jogi érdeke. A közvetett jogi érdek vagy a gazdasági érdekelttség nem alapozza meg a felperes keresetőségi jogát (Kfv.II.39.167/2007/9., 37.374/2009/5., Kfv.III.37.340/2008/10.). A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a felperesnek kell igazolnia keresetőségi jogát, azaz neki

kell bizonyítania, hogy konkrét, egyedi joga és a határozat vitatott rendelkezése között anyagi jogi összefüggés van, a döntés számára közvetlen jogsérelmet okoz.

Jelen esetben a felperes a határozat I. pontját támadta. E rendelkezés a ... vezetékek kapacitás-lekötéséről rendelkezik, azt írja elő, hogy az ...-nek hogyan kell az egy évnél hosszabb időszakra szóló kapacitás igényeket a 2010/2011-es gázévben lekötnie. E döntés a felperesre közvetlen kihatással nincsen; a felperes jogainak, illetve kötelezettségeinek körét közvetlenül nem érinti, azt nem változtatja meg, hiszen javára jogot nem keletkeztetett és terhére kötelezettséget sem állapított meg, meglévő jogosultságaitól nem fosztotta meg. A határozat vitatott rendelkezése kizárólag az ...-t köti, neki kell az alperes által meghatározott rend szerint az igényeket kielégíteni. Kétségtelen, hogy ezek a szabályok kihatással lehetnek a felperes érdekeire is, ám ez a hatás csak közvetett, jogi helyzetét direkt módon nem befolyásolja. Az alperes döntése és a felperes érdeke között bármiféle összefüggés is csak akkor mutatható ki, ha a felperes a ... vezetékek szabad kapacitására vonatkozó igényt jelent be az ...-nél. A határozat azonban konkrétan a felperes igényéről nem rendelkezik, arról majd az ...-nek kell döntenie. A határozat rendelkezése és a felperes helyzete között tehát közvetlen kapcsolat nincsen, közbeékelődik az ... eljárása. Mivel pedig a határozat támadott rendelkezése és a felperes helyzete között közvetlen anyagi jogi kapcsolat nem mutatható ki, ezért a felperes - még, ha a Pp. 327.§-ának (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyfélként perindítási jogosultsággal rendelkezne is - a Pp. 3.§-ának (1) bekezdése szerinti érdekeltiség hiányában nincs keresetőségi joga.

A fentiekén túl rámutat még a másodfokú bíróság arra, hogy továbbra is irányadó az EBH. 2004. 1100 szám alatt közzétett eseti döntésben foglalt elvi állásfoglalás, amelynek lényege az, hogy a gazdasági érdekeltiség közvetlen jogi érdeknek nem minősíthető. Ezzel megegyező álláspontot foglalt el a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében is (Kfv.II.37.374/2009/5., Kfv.IV.37.447/2008/9.). Az ítélet tábla megállapította, hogy a felperes nem anyagi jogi, hanem kizárólag gazdasági érdekeltiségére hivatkozott. Igényét arra alapozta, hogy ne lehetetlenüljön el az általa megkötött kereskedelmi és egyetemes szolgáltatói szerződések teljesítése. Az esetleges gazdasági hátrány még valós felmerülése esetén sem alapozhatná meg a felperes keresetőségi jogát, akkor sem, ha az alperes döntése közvetlenül kihatna rá, személy szerint róla, illetve az általa igényelt kapacitás-lekötésről rendelkezne. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes a per során egyetlen szolgáltatói szerződést vagy a források biztosítására megkötött megállapodást sem mutatott be, ezek teljesítésével kapcsolatos nehézségekre még csak nem is utalt, továbbá nem vitatta azt, hogy a Vhr. 156.§-ának módosítása folytán az alperes határozata ellenére sem tudott kapacitást lekötni a ..., ennek ellenére mégis el tudta látni a felhasználóit és tudta teljesíteni az egyetemes szolgáltatási, illetve kereskedelmi szerződéseit is.

A fentiekén túl hangsúlyozza még a másodfokú bíróság, hogy a felperes jog vagy érdeksérelmet sem igazolt a határozattal összefüggésben; nem jelölt meg, különösen pedig nem bizonyított olyan hátrányt, amely az alperes támadott

rendelkezéséből fakadna. A ... számú határozattal jóváhagyott ÜKSZ 8.5.3.1. fejezet g) alpontja értelmében a nyilvántartásba vett igényeket a beérkezés sorrendjében kell elbírálni. E lekötési szabályon változtatott az alperes a jelen perben támadott határozatának I. pontjával akként, hogy a vezeték szabad kapacitásának 20%-át a többi kereskedő éves lekötései érdekében kell fenntartani. A felperesnek tehát semmilyen joga nem volt a kapacitások lekötésére, éppen az általa kifogásolt rendelkezés alapján vált számára elérhetővé a kapacitás lekötése, aukciós eljárás keretében. A felperes számára tehát a támadott határozati rendelkezés semmilyen sérelmet nem okozott, épp ellenkezőleg, az alperes döntése folytán vált lehetővé, hogy leköthessen kapacitást.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint teljes mértékben elfogadhatatlan az elsőfokú bíróság azon érvelése, miszerint mindazoknak van keresetőségi joguk, akik kötelesek az ÜKSZ rendelkezéseit betartani. A keresetőségi jog nem jelent általános jellegű igényérvényesítési jogot a támadott határozat rendelkezései tekintetében még annak sem, aki kétség kívül ügyfélnek minősül. Az elsőfokú bíróság álláspontja oly mértékben kiszélesítené a határozat megtámadására jogosultak körét, amely a Pp. 3.§-ának (1) bekezdésében foglaltakból még távolról sem következik.

A fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontjától eltérő következtetésre jutott, és megállapította, hogy a felperes a határozat I. pontjában megjelölt rendelkezés tekintetében keresetőségi joggal nem rendelkezik. Ennél fogva keresete érdemben már nem bírálható el. A felperes elsődleges kereseti kérelme egyébként azt mutatja, hogy ő ténylegesen nem is az alperes ... számú határozatának I. pontját támadta, hiszen az számára kedvező, hanem az ÜKSZ 8.5.3.1. fejezet g) pontját is jóváhagyó ... számú határozatot. E határozat jogszerűsége azonban a jelen perben már nem tehető vitássá.

A fentiek szerint a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Az alperes perköltséget nem igényelt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (2) bekezdése alapján mellőzte az erről szóló határozathozatalt. A végső soron pervesztes felperes a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a kereseti és a fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2011. évi október hó 19. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. előadó bíró,
dr. Bacsa Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

